

Vernissage 20/3 kl. 12-16
Fullersta Gårdsväg 18, Huddinge
Onsdag-söndag kl. 12-16, torsdag kl. 12-19
www.fullerstagarde.se

INEZ JÖNSSON & DINA ISÆUS-BERLIN Handen och håret 20 mars – 4 juli 2021

Dina Isæus-Berlin f.1991 hade under hösten 2017 spenderat tre månader i Japan, och Inez Jönsson f.1989 planerade själv en resa dit några år senare. Påpassligt möttes de upp i ljuset av detta med delad nyfikenhet, talade om resmålet, och märkte snart nog att de delade ett släktskap, att de förhöll sig till tillvaron men också måleriet, ja själva måleritraditionen på likartade sätt. Uppenbart för de båda konstnärerna var att de i dialog ville göra en utställning tillsammans. Det ordlösa uttrycket i deras konstnärskap bäddade för ett spännande möte. Arenan för det abstrakta och nonfigurativa måleriet som traditionellt sett har varit ett macho-medium och uttrycksätt blev så ännu en mötesplats för deras fortsatta relation, som vänner och konstnärer. Jönsson och hennes skira genomborrande minimalism, jämte Isæus-Berlins prunkande maximalism.

Under processen har de inte jobbat ihop mer än att de setts och talat om ovan nämnda beröringspunkter. Likt hur elektroner, protoner och neutroner i ständigt cirkulärt omlopp utgör atomkärnan tillkom verken som presenteras i utställningen. De båda menar att rörelsen i skapandet är A och O, de använder den men på olika sätt, Jönsson repetitivt och Isæus-Berlin på skiftande vis, dock delar konstnärskapen de meditativa kvalitéerna.

Inez Jönsson talar om att hon använder hemliga former i penselföringen och ytan. Ljus och mörker blandas men åtskils av linjer och en mystikgräns. Formerna kommer och går, pulserar närmast då materialen blir porträtt av sig själva och vice versa. I den japanska zenbuddistiska traditionen finns ett begrepp som kallas Ma, vi kan förstå det med allt som inte visas, målas eller skrivs. Hur lite kan man hänvisa till upplevelsen av rymd och yta utan att den nödvändigtvis existerar? Det handlar om att ana, en solstrimma genom tallkronorna. Materialen andas den nordiska urskogen och relationen mellan detta och Ma blir ett naturligt möte. När Jönsson jobbar i serier så återanvänder hon former för att hänvisa verken till varandra och på så vis möjliggöra ett läsande av det som inte är helt utskrivet. När det kommer till yta, som med trådarna, är avbrotten, pauserna, ett sätt att förstärka känslan av yta.

Dina Isæus-Berlin undersöker via introspektion vad som krävs för att framställa en målning. Hon menar att detta själsliga skärskådande i grunden handlar om tillit. Sedan ett antal år tillbaka tränad inom den japanska kampsporten Aikido ser Isæus-Berlin ett släktskap där uti med måleriet. Processen är målet, och andligheten en utgångspunkt för att kunna måla. I hennes måleriska uttryck finns en rytmik som delar beröringspunkter med Aikidon, som uttrycks i spontaniteten, att ge bort sig själv till måleriet, i en följsamhet av situationen. Man skall inte förledas av de vid första anblicken stora rörelserna i målningarna, detaljerna påvisar en nogsamhet och avläsning av ögonblicket då de tillkom. Resultatet blir en visuell inspelning, en målning som berättar om sin egen tillblivelse.

Isæus-Berlin och Jönsson penetrerar tid och rum med deras respektive verk som under processen tillkommit för utställningen. Ömsom andlighet och varsamhet jämte en stenhård tydlighet som sipprar fram i relationen mellan verken. Det är något större som presenteras på Fullersta gård än spjälkade klyschor som "två sidor av samma mynt", eller det ständigt återkommande talet om dubbel binär dualism. Tänk om det där någonstans, i de fjärran dimhöljda japanska bergen kan anas ett tredje spår, ett kluster av beröringspunkter, icke begränsat till de stelnade västerländska uttrycken. En hållristning fylld av Ma som tillkommit och aktualiserats bortanför oss själva och egot.

Valter Sydén, Ockelbo februari 2021

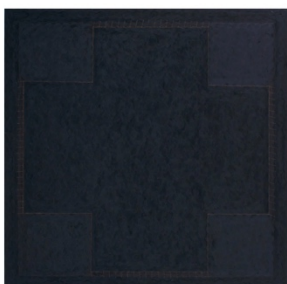
Dina Isæus-Berlin, Marble Smash, 2020

Dina Isæus-Berlin, The Lanterns, 2020

Inez Jönsson, Eva, 2020

Inez Jönsson, Eva (eller bild i olika mönster), 2021